

Selv om ogsaa Gjærfabrikationen skulde tilføje noget, saa vil det oppeies i andre Retninger, saaledes som det ogsaa er paavist. Men ogsaa i andre Henseender har man taget sig absolut Feil i 1871 i sin Modstand. Fra den Side, hvorfra man den Gang vilde have Loven, og det var jo fra den daværende Finansminister Kenaer, fremhævedes det, at det vilde blive til Stade for Statskassen at vedblive med Karrumsbeskatningen, som man den Gang havde, og som man endnu har. Dette blev modtaget fra anden Side, og man fremhævede meget stærkt de Besvigelser, der kunde finde Sted ved den ny Methode. Ja, dertil kan jeg kun sige, at vel heller ikke den nuværende Methode er uden Mangler i saa Henseende, det forekommer mig, at de senere Tidens Erfaring har vist det tilstrækkelig. Hvis Folk ville besvige, saa kan det vistnok ske, hvilken Beskatningsmaade, der saa end bruges, og i den Henseende kan man kun sige, at det er nødvendigt, at man viser den størst mulige Natpaagivenhed. Det har derimod fuldstændig holdt Stik, hvad der blev sagt fra deres Side, der den Gang forsvarede Loven, at Statskassen vilde faae en mindre og mindre Indtægt. Jeg skal ophøse, at siden 1879 er allerede Statteindtægten fra Brænderierne gaaet ned fra $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til $2\frac{1}{2}$ Mill.; dette er altsaa fæstet i Løbet af meget saa Nar det forekommer mig dog ikke, at det kan gaa, at vi have en Beskatning, efter hvilken de Vedkommende, der skulle betale Skat, saaledes ere i Stand til at tilfidesætte Lovgivningen. De Paastande, som den Gang bleve fremførte, have altsaa vist sig fuldstændig at holde Stik. Det ærede Medlem har i sit skriftlige Indlæg i Forening med flere — jeg husker ikke, om han ogsaa i Dag mundtlig fremkom dermed — fremført, at det vilde forrykke Ligevægtsprincippet, om vi gik over til den ny Beskatning. Ja, ogsaa det hørte vi den Gang — nu erindrer jeg forøvrigt, at det ærede Medlem ogsaa var inde paa det før — og at det vilde føre til nye Brænderiers Oprettelse paa Landet, hvad han forøvrigt ikke havde stor Tidus til. Det forekommer mig nu, at som Konkurrent kan han altsaa tage sig dette mere let, og iøvrigt er mit Svar paa dette det samme, som man allerede den Gang gav, nemlig, at Ligevægtsprincippet vil blive forrykket mere og mere ved Karrumsbeskatningen, og har det ikke hidtil holdt Stik? I 1857 var der 480 Brænderier, i 1871 havde de store slugt de smaa i en saadan Grad, at Antallet var sunket ned til 294, medens Antallet nu er gaaet ned til 130. Det forekommer mig saaledes, at nogen hyderligere Forrykkelse af

Ligevægtsprincippet behøver vi ikke at frygte for; det forrykkes fuldstændig efter den Beskatning, som nu bestaar. I alt Fald er det i overordentlig stærk Nedgang. Var dette endda Følgen af, at der produceredes mindre Brændevin! men det er jo ikke Tilfældet, i alt Fald ikke i saa urimelig Grad. Det er ikke det, der gjør, at Brænderiernes Antal aftager med en saa rivende Fart. Grunden er snarere at søge i den nuværende Beskatning. Men altsaa siger jeg, at naar de, der i 1871 vare for Loven, i saa Henseende have set rigtigt, og det har jo vist sig, at de have set rigtigt, saa har man nogen Grund til at stole paa, at de ogsaa se rigtigt, naar de kæmpe for den ny Maa-ler og den ny Beskatning, og i alt Fald er det sikkert, at det forekommer mig, at synderlig flettere end det er, kan det ikke blive.

Det ærede Medlem kom stadig tilbage til det, at den nye Beskatning ingen Betydning vilde have for Landøjsenet og fremhævede, at vi savnede de stærkt melholdige Kartofler, om der end maatte være en enkelt Egn, hvor disse kunde gro. Ja, man sagde ogsaa en Gang, at Sukkerroerne ikke kunde blive til Noget, fordi de slet ikke egnede sig for vort Klima; de kunde gro i Tydskland, men de kunde ikke gro her. Men dog har det jo godt nok vist sig, at skulde Produktionen af Sukker gaa i Staa, hvad jeg ikke haaber, saa er det ikke af den Grund, at Sukkerroer ikke kunne gro her; de ere ved at blive Kulturplanter her i samme Grad som mange andre Planter. Og det turde jo være, at naar Folk komme til at lægge sig mere efter Kartoffelavl, end det hidtil har været Tilfældet, og prøvet de forskjellige Sorter, at man saa ogsaa kunde dyrke de stærkt melholdige Kartofler, som det ærede Medlem talte om; det ærede Medlem maa jo kjende, at jo mere melholdige de ere, jo bedre ere de for de paagældende Brænderier og Produktionen i det Hele. Han erkjendte jo iøvrigt, at de kunne gro i visse Egne; men allerede det er jo Noget. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at man ikke kunde bruge de ringere Stoffer af Hensyn til Driftsomkostningerne. Saabidt jeg erindrer, sagde han, at de vare 4 Ore pr. Pot, det gjør jo forresten mindre, om jeg har haft Feil i det Stykke — men han fremhævede i alt Fald, at de betydelige Driftsomkostninger ere en meget væsentlig Grund til, at det her ligesaa lidt som ved Allet kan betale sig at bruge daarligere Varer til sin Produktion. Dertil vil jeg sige, at er det allerede vanskeligt, blot fordi Driftsomkostningerne ere saa store, saa tilskynder det os netop til at